

Cestou čtvrtého krále

1. scéna

Přichází před scénu každý z jedné strany.

A Vítr vane, kam chce...slyšíš, jak hučí?

B Ale nevíš, odkud přichází a kam jde.

A Kdo jsi?

B Jsem bývalý král, teď žebrák a poutník.

A A já jsem bývalý poutník a teď jsem král.

B Čeho jsi král?

A Já lidem vyprávím příběhy.

B Příběhy? A o čem vyprávíš?

A Vyprávím o poutích, trzích a hrách,
o smíchu, vánočních pantomimách,
o záři ohňů, novoročním dni
i o čem děti na Tři krále sní.
O svátcích lásky, které rovno není,
mudrcích, osudu i předurčení,
o potocích a ptácích, keřích v květu,
o dubnu, květnu, červnu, plném létu,
o májkách zpívám, pitkách, karbanu,
i ke snoubencům se snad dostanu.
O hájích zpívám za soumravných chvil
i o královně Mab a Králi víl.

B Jak jsi to říkal? O mudrcích, o Třech králích?

A Já všechny příběhy zapisuji. Lidé vždycky budou mít touhu slyšet příběhy,
které se opravdu staly a které předávají krásu, lásku a dobro.

B I když to jsou trochu smutné příběhy?

A Ano, ty také.

B Tak to bych Ti mohl jeden povědět. Je o cestě čtvrtého krále.

2. scéna

píseň

B Tři králové z východu vedeni hvězdou betlémskou nevyšli tehdy tři, ale vyšli čtyři. Ten čtvrtý král se také vydal na cestu se svými drahokamy. Do Betléma však nikdy nedorazil. Na svém putování potkal množství lidské bídy, a protože měl soucitné srdce, kousek po kousku rozdál všechny poklady, které nesl.

gong

- B Bylo kolem páté odpoledne, bylo horko, všichni byli polonazí a zanedbaní. Všude zápach potu a špíny. V řetězech za sebou šli ubozí lidé, takoví vláčející se, vlekoucí se. Kolem bylo plno jiných lidí a museli udělat pro zajatce místo. V černé udusané hlíně byly otisky koňských podkov a o kus dál ležel kus klacku.
- A Všichni stranou!! Vedou zajatce! Hybaj, uhněte!
- B Řekněte mi, za co bych mohl vykoupit tyto zajatce???
- A On chce koupit zajatce!! Tolik peněz nemáš!
- B Mám u sebe drahé kameny a ty mají obrovskou cenu. Propuť je.
- A Blázne, jsou volní!!! Slyšeli jste to, on vykoupil zajatce.

3. scéna

- B Na svých cestách potkal čtvrtý král mnoho lidí. A viděl mnoho bídy. Jednou dal peníze chudé ženě.

gong

- B Bylo poledne a chudá žena odpočívala ve stínu stromu, spíš tam ležela, děti nechala u sousedky a vydala se ven, aby sehnala nějaké peníze nebo jídlo. Slyšela nějaké hlasy, zvonění nějakého kovu, rány, které ji bolely do uší. Už jen ze zvyku šeptala slova prosby o peníze.
- A Milosrdní lidé, nemám už několik dní co dát mým dětem jíst. Pomozte mi prosím.
- B Dobrá ženo, tady máš drahý kámen a dohlédni, ať mají tvé děti všeho dostatek.
- A Děkuji ti, vznešený králi!

4. scéna

- B Čtvrtý král putoval mnoho let. Prošel mnoha kraji a setkal se s mnoha lidmi. Každému z nich se snažil pomoci. Když už měl ruce prázdné, sám sebe prodal do otroctví, aby zachránil druhé.

gong

- B Stál v přístavu, kde se obchodovalo s otroky. Nad hlavou mu létali ptáci a vůně moře byla tak silná, že si ani neuvědomoval, co dělá. Cítil se svobodný. Otroci táhli obrovský náklad na loď a kolem si v prachu a písku hráli špinavé děti. Bylo ráno.
- A Rychleji, pracujte, ráz, dva, ráz, dva...

- C Už nemůžu...
- A Buď vstaneš, nebo tě dám zabít...
- B Počkejte, vždyť už nemůže.
- A Chceš snad pracovat místo něj, že se ho zastáváš???
- B Dobře. Jak chceš! Vemte mě místo něho...
- A Tak dobrá... Padej! A – Ráz, dva, ráz, dva, ráz, dva...

5. scéna

gong

- B Ne týdny, ne měsíce – třiatřicet let trvala jeho pouť. Betlémská hvězda dávno zhasla. Z krále se stal žebrák, bloudící labyrintem světa. Jednoho dne přišel na tržiště a slyšel dav, který spílal odsouzení vedenému na smrt. A protože měl soucitné srdce, šel ho na jeho poslední cestě vyprovodit.
- Dav Ukřižuj ho!
- B Toho odsouzeného muže prý zradil jeho přítel...
- A Ano.
- D Koho hledáte?
- Dav Ježíše Nazaretského.
- D To jsem já!
- A To je on!
- B Koho tedy hledáte?
- A Ježíše Nazaretského.
- B Už jsem vám přece řekl, že jsem to já!
- E Budu tě bránit!
- B Ne, nebudeš bojovat. Schovej ten meč.
- A Tak a teď půjdeš s námi před soud. Ať soudce rozhodne!
- B Šel s ním také další jeho přítel, který se jmenoval Petr. Otázka stíhala otázku. Oči lidí se k němu obracely, ale nezahlédly nic, za co by stálo se zvednout, protože viděli jen sami sebe, obraceli svůj pohled do uhasínajícího ohně. Tomu muži nebylo dobře. Uvědomoval si, že už nestojí ani za pohled lidí. Byla tma. Ale za chvíli začalo vycházet slunce.
- Dav Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?
- E Nepatřím.

Dav Nepatříš také ty k jeho učedníkům?

E Opravdu nepatřím.

Dav Copak jsme tě s ním neviděli v zahradě?

E Ne.

B Jakmile to Petr třikrát zapřel, zakokrhal kohout.

6. scéna

gong

K Najednou vyšel ven před lidi muž jménem Pilát. Stál na malém stísněném prostoru před davem bezejmených lidí, kteří neudrželi svoji zvědavost. Za každou cenu chtěli vidět, co se děje. Všichni byli schovaní, jediný, kdo byl vidět byl odsouzený muž, který rozmlouval s Pilátem. Vzduch se chvěl v poledním žáru a prach nestačil sedat na dunící zem. Vše připomínalo bouři. Vítr se zvedal v podobě lidských rukou a slova sjížděla k zemi jako blesk.

F Jakou žalobu vznášíte proti tomuto člověku?

Dav Je to zločinec....

F Vezměte si ho sami a suďte ho podle vašeho zákona.

Dav My nemáme právo nikoho popravít.

F Čeho ses dopustil?

B Mé království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán. Ne, moje království není odtud.

F Tak ty jsi tedy přece král?

B Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil, abych přinesl svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.

F Co je pravda? Já na něm neshledávám žádnou vinu. Je však u vás zvykem, abych vám k velikonočním svátkům propustil jednoho vězně. Chcete tedy, abych propustil židovského krále?

Dav Toho ne, ale propuť Barabáše!

B Ten Barabáš byl zločinec. Potom Pilát dal Ježíše zbičovat.

Dav Tu máš, tu máš... Dáme mu na hlavu korunu z trní, tak, tady máš a oblékneme tě do rudého pláště tě oblékneme A buď zdráv, židovský králi. Ukřižuj, ukřižuj ho!!!!

F Já na něm žádnou vinu neshledávám!

- Dav My máme zákon a podle zákona musí zemřít, protože ze sebe dělal syna Božího. Když ho propustíš, nejsi přítel císařův, každý, kdo se dělá králem, staví se proti císaři.
- F Hle, váš král...
- Dav Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho..
- F Vašeho krále mám ukřižovat??
- B Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován. Vzali tedy odsouzeného, on sám nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Šli na vyvýšený skalnatý pahorek nad městem, ke kterému se už nikdo neodvažuje. Je to zbytečná cesta. Lidé mají jiné starosti. Jsou tam pouze vojáci, kteří musí splnit svůj rozkaz. Pak už jen Ti, kdo o vše přišli. Nikdo nic neříká. Nastává ticho.
- B Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiné, každého po jedné straně a jeho uprostřed. Pilát dal připevnit na kříž nápis v tomto znění – Ježíš Nazaretský, židovský král. Byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky.
- A Pod křížem, na kterém byl ukřižován, stála jeho matka. Když ji uviděl, ukázal na muže, který stál vedle ní a řekl: Ženo, to je tvůj syn. A tomu muži řekl: To je tvá matka.
- B Čtvrtý král viděl, že najednou nastala tma po celé té krajině. Teď nesvítila hvězda, ani nemluvili andělé. Bůh mlčel a samo slunce zakrylo svou tvář. Byl zmatený. Rozdal už všechny city, všechnu víru a všechnu naději. Byl jako prázdný kalich a trpěl při pomyšlení, že jeho život skončí podobně nesmyslně, protože nedokázal splnit své poslání. Poklekl pod křížem, vztáhl ruce a do jeho dlaně spadla krůpěj krve. Měla barvu drahokamů, se kterými se kdysi vydal na cestu. Vzhlédl k muži, který umíral na kříži a pochopil. To je ten, ke kterému nestihl dojít včas. Jeho cesta byla u konce. Čtvrtý král přece jen došel.

7. scéna

- A A jak to, že to všechno tak dobře znáš?
- B Protože čtvrtý král jsem já.

(Napsala Jája Trojanová)